

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Quo spiritu externæ pœnitentiæ sint peragendæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

x i. Reg. 18.
25.

rit: *x non habet Rex sponsalia necesse, nisi tantum centum praputa Physiontram, ut fiat ultio de inimicis Regis: sponsalia & monilia, quæ Rex cœlestis à te petit, ut eius filiam cœlestem sapientiam ducas, non alia sunt, quàm carnis asperitates, & mortificationes ut scilicet superflua sensuum, & appetitionum perfectè circūcidas, ad vindictā sumendā de tuis hostibus: qui sunt ipsa vitia. Et eadem via simul obtinebis mortem, & spirituale improborū circumcissionem: faciens ex inimicis DEI, amicos eiusdem: ut ipse in eis glorificetur.*

§. 2. *Quo spiritu externa pœnitentia sint peragenda.*

a Rom. 12. 1.
Tres oblati-
ones.
D. Thom.
lect. 1. in
Rom. 12.

1.
Martyrium.
b Eph. 5. 2.
Eius deside-
rium.

2.
Mortifica-
tio.
Homil. 3. in
Euang.
fine.

Serm. 30. in
Cantica.

c Psal. 4. 6.
3.
Opera bona
corporalia.

SVPEREST, modum indicare, quo pœnitentiæ corporales sint subeun-
da, ad quod facit Apostoli admonitio, dicentis: *a obsecro vos fratres per
misericordiā Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo pla-
centem, rationabile obsequium vestrum.* Ad cuius intelligentiam præmittit An-
gelicus Doctor; tribus modis posse nos offerre Deo corporum nostrorum
sacrificium, eosque omnes sanctum Apostolum hac sententia fuisse com-
plexum. *Primus* modus est per martyrium, quo ad horrenda tormenta, ip-
samq; mortem, si opus est, corpus exponimus pro fidei, & Christianæ Re-
ligionis defensione: imitantes in hoc amore (ut idem Apostolus ait) ipsum
*b Christum, qui dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis, oblationem & hostiā
Deo, in odorem suavitatis.* Quamvis autē in potestate nostra nō sit, sacrificiū
hoc nostrorum corporum offerre: possumus tamen offerre cor nostrum ad
id præparatum, ut desiderio existentes martyres, essentialē Martyrij glo-
riam promereamur. quemadmodum Ecclesia de S. Martino canit: *O sanctif-
sima anima, quā, et si gladius persecutoris non abstulit: palmam tamen Martyrii nō
amisit.* non enim hoc præmium amittitur, si animus martyrio nō desit: quā-
vis anno desit martyrium, quo eodē animo & charitas augetur, & marty-
rum Regem imitamur. nosque ipsos magis aptamus ad *alteram* corporum
nostrorum oblationem, quæ sit spontaneis cruciatibus & externis pœnitē-
tijs. quæ oblatio genus quoddam est prolixioris martyrij, de quo S. Grego-
rius: etiam si persecutores desint, pax tamen ipsa suo martyrio non caret: in
quo etsi colla ferro nō subijcimus, gladio tamē spiritus desideria carnis iu-
gulamus. Et quemadmodum S. Bernardus dixit: quamvis eiusmodi marty-
rium sit mollius, quam sit illud ferreum: molestius tamen est ob suam diu-
rnitatem. Accedit *tertium* corporum nostrorum sacrificium: cum ea cogi-
mus, bona externa opera exercere, etiam cum difficultatem & repugnanti-
am in eis sentiunt. Offerimus enim Deo (ut ait David) *c sacrificium iustitiæ:*
quo iugulamur propriā nostrā voluntatē, ut expleamus diuinam. Quod nomi-
natim præstamus, cum reliquis duobus operibus satisfactorijs operā da-
mus. dum sc. corporalia misericordiæ opera exercemus, ministrantes infir-
mis, & per nos ipsos ad pauperum & egenorū miseras reparandas acceden-

tes:

tes: & similiter cum vocales orationes fundimus & reliqua diuini cultus opera, in quibus etiam corpus defatigatur, prestamus. Omnia verò hæc externa opera ijs circumstantijs & conditionibus sunt exercenda, quas S. Apostolus præscribit: dando se. operam, vt illa sint *HOSTIÆ VIVÆ*, non solum vita charitatis habitualis, quæ est in iusto; sed etiam vita actuali, quæ amoris spiritum eis coniungat: vt gratiæ vita conseruetur, & augeatur; & ipsa quoque æterna cõparetur. Quãobrem idem dixit Apost. *si spiritus facta carnis mortificaueritis uiuetis.* Quis. n. hic est spiritus: nisi actus interior, qui viuificat exteriorem, quæ admodum anima corpus ipsam viuificat. Et quæ admodum vnũ quodque corpus propriam habet animam, ita singuli externi virtutum actus adiunctum habere debent internum, qui sit eis instar animæ & spiritus. Si te ipsum humilias: id fac ex interno humilitatis spiritu: si facis eleemosynam, id fac cum spiritu cõmiserationis; si ieiunas, aut te ipsum flagellas, id fiat cum spiritu cõtritionis, aut aliquo alio affectu eorum, quos iam subiiciemus: Nam externi operis corpus viuificari & adiuuari potest varijs internorum actuum spiritibus; à quibus ad fines diuersos dirigatur. Quod si omnes illi interni actus desint, oblatio illa externa instar esset corporis sine anima, hostiæ mortuæ, & nullius valoris.

Ex quo oritur, vt eadem oblatio sit hostia *SANCTA*, cauendo diligenter ne quid culpæ illi admisceatur, quæ illam maculet, aut aliqua circumstantia desit, ex qua illa obfussetur. Nam alioqui obijciat tibi Dominus illud Malachiæ: quod tuis oblationibus ipsum non e honores, sed potius *despicias. offers enim panem pollutum, & quod pessimum est, ex grege tuo cecum, claudum, & languidum.* dum externo operi, ex se alioqui bono, culpas admisces, imprudentias, intentiones non rectas, aliosque plures defectus. Studet itaque iuxta Ioel Prophetam, *sanctificare ieiunium tuum, & quodcumque aliud opus externum: coniungendo illi sanctitatem internam, cuius illud sit fructus.* Neque enim *g fatuis virginibus* satis fuit, pulchras lampades habere: quia erant vacuæ oleo: lux enim & ignis ita oleo fouetur, vt sine illo non ardeat: & exterior penitentia, si misericordia & charitas absit: breui finietur. frustra, (ait S. Hieronymus) abstinentia corpus debilitatur, si animus tumet superbia. & quomodo virtus esse potest, quod abstineas à vino, si odio iraque; inebrieris: tunc gloriosa est & fructuosa carnis castigatio, cum anima ieiunat à culpa. Alioqui obijciat tibi Ecclesiast. *h unus adificans & unus deservit: quid prodes illis, nisi labor?* si enim ieiunas & oras, vt pro tuis culpis satisfacias: sed ipso ieiunio & oratione nouas contrahas culpas, quæ alia indigent satisfactione & solutione, frustra laboras.

EAM ob causam hortatur idem Apostolus, vt hæc hostia sit etiam *DEO PLACENS*, intendendo se. eius honorem & gloriam, ipsique placere; & quod præcipit, aut consulit, exequi: non admiscendo inanem aliquam intentionem placendi hominibus aut honorem aliquem, aut commodum temporale ab

1.
Hostia viva.
Rom. 8. 13.

2.
Sancta.
e Mal. 1. 6.

f Ioel. 2. 13.
g Mat. 25. 3.

Vide Turres
crem. Tract.
1. in Reg.
S. Benedicti.

h Eccl. 34.
28.

3.
Deo placens.

i *Matth. 1. 6.*
 &c.

4.
Rationalis.

k *Leuit.*
 l *Gen. 4. 7.*
 iux. *LXX.*

m 1. *Timot.*
 4. 7.

eis sperando aut quærendo. Propterea enim Christus Dominus in illo sermone, quem ad suos discipulos habuit in monte, ad eum commendauit INTENTIONIS puritatem, præcipue in ieiunio, eleemosyna, & oratione publica, ne horum operum fructus euanesceret. Sed quoniam huiusmodi opera perire etiam possunt, si in eis fiat excessus: adiecit Apostolus RATIONALE OBSEQUIUM VESTRUM; quasi diceret: tota uestra oblatio, & obsequium sit moderatum ac discretum: vt omnia corporis vestri & sacrificia discretionis sale condiantur. Quemadmodum enim Deus dixit ad Cain: *si rectè offeras, & non rectè diuidas, peccasti*: Ita, ait Cassianus, non sufficit nobis, offerre Deo externa opera, etiam ex se bona: si, quod ea nimia sint, ab alijs melioribus nos retardent. quemadmodum qui ieiunant, & corpus indifcrete, & nimium castigantes, ad eum illud debilitat, vt non possit spiritui seruire, & sicut illi, qui huiusmodi corporalibus exercitationibus ad eum se tradunt, vt minus curent spiritualia; immemores consilij eiusdem Apostoli, quo discipulo suo Timotheo, in seipsum seuerissimo, dixit: *in exercite te ipsum ad pietatem: nam corporalis exercitatio in se ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est*, quemadmodum in proximo capite dicitur.

CAPVT XII.

DE ELEEMOSYNIS, ET MISERICORDIÆ
 operibus, & ratione qua tam diuites quàm pauperes
 possint eas excellenter exercere.

s. *Thom. 1.*
 2. q. 32. a. 2.

I.

ECVNDI perfectæ pœnitentiæ fructus sunt ELEEMOSYNÆ, & quatuordecim MISERICORDIÆ opera, septem spiritualia, & septem corporalia: quæ etiam possunt duplici prædicto nomine exerceri: ad satisfaciendum scilicet pro nostris peccatis, præcipue cum à Confessario in pœnitentiam iniunguntur. Tunc enim, quamuis opera sint misericordiæ, quæ proximum respiciunt, cuius miseriam subleuant: sunt tamen quasi Iustitiæ opera, quæ respiciunt Deum; & obligationem, quæ ei teneris satisfacere, & quæ illi debes reddere. Quibus operibus non minus utiliter debita tua exoluis, quam alijs pœnitentijs, & corporis asperitatibus. Hæ enim quamuis ex ea parte, qua maiorem carni pœnam inferunt, magis sunt satisfactoria; eleemosynæ tamen, & misericordiæ opera ex ea parte sunt excellentiora, quod ex nobiliori radice promanent, & nobilius respiciant obiectam: extendentes quoque ipsam charitatem, à qua oriuntur, vt non proprium tantum, sed proximi etiam indigentis bo-

num